

انتخابات و تاکتیکی به نام اختلاف افکنی

انتخابات حالوهوای خاص خود را دارد. در انتخابات مجلس، کاندیداها و طرفداران آنها میخواهند به هر طریق ممکن بر سبد رأی خود بیفزایند.

آنهایی که برای رسیدن به صندلی مجلس به هر وسیله‌ای متوسل میشوند در برخی موارد از دایره اخلاق خارج شده و بر خلاف موازین اسلامی به کارهای ناشایست و آزاردهنده دست میزنند.

به دست آوردن عنوان نمایندگی مردم اگر با هدف خدمت به جامعه اسلامی و مردم باشد نیازی برای اقدامات مشمئزکننده نخواهد بود.

نامزدی که از روز اول تصمیم برای حضور در انتخابات، خود را پیروز میدان بداند و در هر محفلی، شعار ما پیروزیم سر بدهد نمیتواند به اصول اخلاقی پایبند باشد.

برای این که نامزدی در دریای گفته‌های بی‌پایه و بی‌اساس غرق نشود به کف روی آب نیز چنگ می‌اندازد و دیوار حرمت و احترام و متانت را فرو میریزد.

کاندیدایی که در ایام منتهی به انتخابات، هدفی جز جذب آرا و بالا بردن میزان رفت‌وآمد به ستادهای انتخاباتی‌اش را نداشته باشد تلاش برای اختلافات افکنی در اردوی رقبا را پیشه خود می‌سازد.

در کنار این کارها، ترفندهای مختلفی چون تبلیغ حاکمیت وحدت و یکدلی در بین یاران خودی و برهم زدن جو همدلی در محافل رقیبان را در دستور کار قرار می‌دهند.

انتشار اخبار جعلی، روایت‌های بی‌پایه، تخریب ستادهای رقبا، بزرگ‌نمایی نقاط منفی، سرپوش گذاشتن بر نقاط مثبت و نشان‌دادن چهره‌ای ناکارآمد با اندیشه‌های منفعت‌طلبانه از رقبا از جمله شگردهایی است که در راستای اختلاف‌افکنی در جمع رقبا مورد استفاده قرار می‌گیرد.

به‌راستی رسیدن به کرسی نمایندگی و چند صبا‌حی حکمرانی، ارزش بازی با آبروی افراد، تهمت زدن، دروغ گفتن و پایمال کردن حق الناس را

